

Осмодневни сукоб израелске војске и палестинских фракција у Гази завршио је изненада, управо онако како је и започео. Постигнут је договор између Израела и Палестинаца о међусобном ненападању, што је у Гази бурно прослављено, док је у Јерусалиму прихваћено са киселим осмехом и видном уздржанашћу. Наизглед бесмислена размена ватре, за чији почетак су наизменично пљуштале обостране оптужбе, има не само безбедносну, већ и дубљу политичку па и геостратешку позадину која доноси доста новина на блискоисточне просторе.

Почетак операције „Стуб одбране“ 14. новембра, обележио је израелски ваздушни напад у којем је погинуо Ахмед Џабари, командант војног крила Хамаса. Током наредних седам дана израелске ваздушне снаге су извеле 1.500 борбених налета на циљеве у Гази. Израелска морнарица и копнена војска су такође имале важну улогу у покушају да се неутралишу палестинске ракете кратког домета „Касам“, као и оне повећаног домета (75 км) „Фаџр 5“. Хамас је узвратио салвом од око 450 ракета које су падале на многе израелске градове, укључујући Тел Авив и Јерусалим. Поред званичног разлога владе у оставци Бењамина Нетанјахуа за отпочињање операција у Гази (ракетни напади на израелска насеља), много занимљивији су други, мање видљиви разлози о којима се мало говори. Шта се то тачно догодило у новембру 2012. године и због чега?

Нетанјахуова арија у Гази пред сиријско финале

Пише: Ромео-Никола Поповић
понедељак, 24 децембар 2012 22:56

